

Markedsrapport oktober 2021

Oppsummering

Det blir en sannsynlig flat avslutning på året for karbonstål, og fra 2022 regner de fleste med at korreksjoner i prisene står for tur. Etter en svært urolig tid med høyninger i markedet har situasjonen stabilisert seg. Det er likevel utfordringer hos verk i Europa for å dekke etterspørselen, selv med mer varslet produksjon. Grunnen til at det ikke stiger ytterligere er at markedene utenfor EU har begynt å vakle, og råvarene har fått en liten korreksjon. Ettersom det er begrensninger for import har det ikke gitt de store utslagene i vårt marked enda, men det vil komme. Rustfritt og aluminium har ikke samme prognose, og kan fremdeles stige mer.

Etterspørselen er god

Etterspørselen har økt betraktelig i 2021 kontra i fjor. De fleste stål- og metallforbrukende bransjer har økt sitt forbruk til å komme opp til de samme høydene man så før pandemien i EU, ifølge stålverkernes organisasjon Eurofer. Det forventes ytterligere vekst i 2022, som anslagvis skal opp over +4 %.

Gjenåpning og stimuleringspakker bidrar til å holde positivismen i markedet. Innkjøpssjefsindeksene (PMI) for Europa ligger på rekordhøye nivåer, men har de siste månedene fått en dupp. Stålforbrukerne trekker frem materialmangel og forstyrrelser i forsyningslinjene som hovedårsak. Flere ønsker å bygge opp litt lager, også ettersom det er en oppblomstring av COVID-tilfeller som kan føre til forsinkelser sett mot en normalsituasjon. Kinas etterspørsel har også blitt lavere de siste månedene, og har en PMI for industrien på rundt 50 (flat utvikling).

Bilindustrien har ikke fått produsert like mange kjøretøy som ønsket. De har ufrivillig kuttet i produksjonen på grunn av mangel på halvledere (semi-conductors). Estimert blir det produsert 5 millioner mindre biler i 2021 og 3 millioner i 2022 på global basis. Denne mangelen er spådd at vil vare til midten av neste år. Tross frafallet fra bilindustrien påvirker ikke dette estimatene i stor grad, hvor stålverkene øker prognosene. Likevel bidrar dette til at man fjerner en del av presset på tilbudssiden, noe som gjør at situasjonen ikke forverrer seg ytterligere.

Skyhøye marginer, økte lagre og mer produksjon

Stålverk har nesten dobbelt så stor margin mot råvarene som i et normalt marked. Knapphet på stål og metaller har vært nøkkelen til at de har klart å få prisene opp til disse nivåene. Nå som det er et sterkt marked melder stålverk økt produksjon for å smi mens jernet er varmt. Den varslede økningen i EU vil føre til at det blir en bedre balanse mellom tilbud og etterspørsel.

Importen er konkurransekraftig, men møter samtidig på handelsbarrierer som hindrer at markedet for like stor innflytelse utenifra. Det vil brukes til det fulle, og det er forventet økt import i årets siste kvartal. Markedet i Russland og Asia er sterkt preget av lavere aktivitet i Kina og samtidig betydelig større tilgjengelig kapasitet.

Lagerholdere har klart å bygge litt lager gjennom perioden, viser tall fra tyske grossister. Det gjør at de i større grad kan styre innkjøpene sine. Det forventes at de fleste vil være konservative i sine innkjøp for årets siste kvartal. I normale år så har man en nedbygging av kapitalbindingen inn mot årsslutt. I år kan nedbyggingen forsterkes på skyhøye priser, og en forventet prisnedgang utover 2022.

Kinas priser faller på lav markedsaktivitet, usikker eksportpolitikk og flere tilfeller av COVID-19. Det kuttet veldig i produksjonen til verdens største stål nasjon, som har meldt at de ikke skal produsere over 2020. Grunnen er at de politisk ønsker å kutte sine utslipp, samtidig som de ønsker å begrense jernmalmsprisen. Frem til juli i år lå de hele 8 % over det de produserte i fjor, og det blir veldig dramatisk for stålprodusentene om målet til regjeringen skal realiseres.

Politisk uro

Det er mange politiske reguleringer som spiller inn på markedsutviklingen. En av de viktigste for oss er at Europa og USA kan komme til enighet om å fjerne Section 232. Denne har satt inn straffetoll for import til USA blant annet for stål og metallvarer fra Europa. Amerikanerne har betydelig høyere priser enn oss på stål, mye fordi de er i stor grad skjermet fra import. Ved fjerning så vil mer av kapasiteten til Europa gå til USA, og kan forsinke prisnedgangen. USA vil nok komme med en stor investeringspakke i pandemiens vake, så fremtidsutsiktene for etterspørselen ser lys ut.

Nylig meldte India at de vil innføre skatt for import som kommer fra EU. Dette gjør de som et svar på EU sine importbarrierer mot dem. Selv etter lange forhandlinger, klarte de ikke å komme til enighet. Det blir stadig mer proteksjonisme og politikk blandet inn i metallhandelen som kan gi store utslag.

Russland har innført eksportskatt for en rekke metaller, som ligger mellom 15-60 %. Nok en barriere for fri handel. Begrunnelsen her ligger i at de ønsker å dekke etterspørselen nasjonalt, og at metallindustrien har for høye marginer. Kina i likhet med Russland begrenset eksporten ved å fjerne eksportrabatten som de har hatt på stål. I tillegg har landet også redusert avgiftene for import av skrapstål, slik at stålverkene kan produsere som før. Kina fører fremdeles sin harde linje mot Australia, og handler minimalt med jernmalm og metallurgisk kull derfra. Tidligere har Australia vært deres største importør, og har gitt store utslag i markedet.

Råvarer

Skrapprisen for stål faller betydelig. De tyrkiske stålverkene, som er verdens største importører av skrapstål, har vært lunkne i sin interesse. Salg av ferdige stålprodukter har gått ned i Tyrkia. Sammen med at Kina har redusert til produksjon, og dermed også sitt behov, har det ført til at prisene på skrapstål har falt.

Jernmalm har hatt en dalende pris. Her er også den kinesiske politikken spilt den største rollen med å senke etterspørselsforventningene. Videre har Vale redusert sine produksjonsestimater med 7 millioner tonn, mye på grunn av problemer med en gruve i Brasil.

Overraskende nok har prisene på metallurgisk kull har derimot hoppet opp den siste tiden. Her er det mangel på tilgjengelighet i markedet, og ingen klarer å se når denne utviklingen skal stoppe. Flere forbrukere av råvaren får ikke tak i det de ønsker, og presser prisene opp. Europa har begynt å se enda mer til Australia, da Nord-Amerika ikke leverer varene. Kina har redusert sin andel av spotmarkedet, og blir mer selvforsynte til å dekke sitt eget behov.

Rustfritt stål har utfordringer

Det rustfrie stålmarkedet har ikke noen klar forventning til når markedet skal havne i balanse. Dette er ikke et fenomen i Europa, men skjer globalt. Produksjonsutsiktene ser ikke ut til å kunne dekke den voldsomme etterspørselen. Forventningene tilsier at det skal produseres hele 11 % mer rustfritt stål i 2021 over fjoråret, men hjelper lite hvis etterspørselen er enda større. Etterspørselen ser robust ut, og vil få drahjelp fra stimuleringspakker.

Ferrokrom fikk nylig sitt høyeste nivå siden november 2008. Krominnholdet i rustfritt stål er meget høyt, og ligger mellom 17-20 % på normale rustfrie kvaliteter. Økningen har forklaring i mangel ved råvaretilgjengelighet fra Sør-Afrika som står for 68 % av global eksport. Dessuten har det ikke hjulpet med usedvanlig høy etterspørsel og russisk eksportskatt. Nikkelen ligger også på et historisk høyt nivå, og har hatt en jevn stigning etter nedgangen i mars.

En annen utfordring er transport, spesielt med container fra Asia, er nærmest umulig å få tak i. Leveringstiden til mange av metallene er derfor veldig usikre, og langt frem i tid.

Aluminium i skvis

Første gang på 13 år har aluminiumen nådd 3000 \$/t. Historien er den samme, man får ikke tak i nok aluminium. Bilindustrien skal trappe ned sin produksjon på grunn av halvledere, men forpakkingsprodusenter av drikkebokser har måttet kutte i mangel på aluminium. Den kinesiske produksjonen av aluminium har blitt kuttet, hvor langt over halvparten av verdens produksjon finner sted. Energireduisering har ført til at flere av verkene har måttet redusere eller stenge sin produksjon. Elektrisitet er mangelvare flere steder i landet, og har derfor innført harde restriksjoner. I tillegg ønsker man også å redusere landets utslipp.

Aluminium klarer ikke å redusere ledetidene, men har blitt noe mer stabil og med færre prisøkninger. Det vil ta tid for metallet å komme på linje, og avhenger også mye av politikken som blir ført.